

LINKÖPINGS STIFT

Kyrkokansliet i Uppsala hörde av sig. De bekostar inspelning av fem gudstjänster under fastan och Linköping fick frågan eftersom vi har rutin och har psalmer tydligt på agendan. I helgen spelades det in i Åtvid. Håll utkik när vi närmar oss påsk!

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING.
Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med ny adress till:
Verbum AB c/o: Xzakt Kundrelation AB Fältskärsleden 10 802 80 Gävle

KONTAKT: Postadress: Box 1367, 581 13 Linköping • Telefon: 013-24 26 18 • E-post: max.wahlund@svenskakyrkan.se

MAX WAHLUND stiftsredaktör

Tankar
under
fastan

Att vara tillsammans är en styrka. Ungdomar från Iglesia Filipina Independiente (IFI) vid en gemensam fest på S:t Pauls Theological Seminary, Guimaras i Filippinerna där Sara och Fredrik Olofsson var lärare åren 2007-2011. FOTO: FREDRIK OLOFSSON

Ett hopp som bär (bokstavligen)

"Jag ska inte vara till besvär!"

Hellre irrar man omkring i timmar i matbutiken än att jag frågar var ströbrödet är eller gör en lång pilgrimsvandring med telefonen fram och tillbaka i okända kvarter än att fråga någon om vägen. Inte visar jag mitt beroende av andra.

"Jag klarar mig själv, tack."
Kanske är det så vi svenskar tänker. "Jag ska inte vara någon till last, jag klarar mig själv."

I Filippinerna var det tvärtom. Så fort jag stod stilla och inte riktigt visste var jag skulle ta vägen, kom en hjälpsam filippinare fram.

"Can I help you? What are you looking for?"

Det var ganska komiskt när man såg besvärade västerlänningar ducka bakom hyllorna i köpcentret för butiksbiträden som inget hellre vill än hjälpa till att hitta rätt färg och storlek. Biträdet vill ju bara vara en medmänniska. Vad är det för fel med det?

IFILIPPINERNA betonar ofta hur viktigt det är att samarbeta och dela med sig. Ett uttryck man gärna berättar om är bayanihan kommer från ordet bygemenskap. Det går tillbaka till den tid då de flesta bodde i enkla hus av bambu. Ibland behövde husen flyttas om man skulle bo någon annan stans

och då bad man grannar och vänner som slöt upp med stora bambupålar som stoppades in under och huset och tjoff, så flyttade man huset gemensamt. Cirka 15-20 personer behövdes för att flytta ett hus. En bayanihan är alltså en som är med och bär.

FÖR EN filippinare är en annan människa inte någon som inkräktar på min frihet utan en möjlighet till gemenskap. Och som ger möjlighet till att flytta mitt hus. Vi finns här tillsammans. Det är en styrka och det är ett hopp.

I Filippinerna är det omöjligt att klara sig själv. Man står alltid i relation till andra. I Sverige vill vi klara oss själva. Men med pandemin har vi förstått att vi behö-

FAKTA

Läs mer om arbetet mot fattigdom

- Coronapandemin tvingar miljoner människor till ett liv i extrem fattigdom och hunger, bland annat på Filippinerna. Behoven är stora och kommer dessutom att fortsätta öka.
- Tillsammans med Act Svenska kyrkan kan du bidra till att mätta familjer, motverka ökande våld mot kvinnor och barn och stödja människor för att resa sig starkare efter pandemin.
- Läs mer, engagera dig och ge din gåva här: <https://www.svenskakyrkan.se/act/fasteaktionen>

ver varandra. Vi saknar gemenskapen. Vi är inte starka själva. Ibland känns det bara hopplöst tråkigt.

Ingen kan bära sitt hus själv men tillsammans går det. Det är ett hopp! Världen och tillvaron går framåt när vi bär tillsammans. Och självaste Gud är med i bärandet. Gud som söker och längtar efter sin skapelse och sina människor är med som en av oss och bär tillsammans. Tillsammans skapas en framtid där bördan delas. Så växer hoppet. Gud är en av oss i bärandet.

FREDRIK OLOFSSON
stiftsadjunkt för internationella frågor
SARA OLOFSSON
församlingsherde i Vifolka och Östra Tollstads församlingar